No. 52. 1840.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS- BLAD.

Donderdag 30 April.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26sten April.

De *Moniteur* vermeldt dat de prinses *Victoria* gisteren tegen den avond te St. Cloud is aangekomen vergezeld van haren vader, den hertog *Ferdinand* van Saxen Coburg en haren broeder, prins *August*. De koninklijke familie was op St.-Cloud vereenigd, alwaar bij de aankomst der prinses eene treffende ontmoeting plaats had. Al de ministers waren op het gemeld kasteel tegenwoordig en zijn ieder afzonderlijk aan de prinses voorgesteld. De hertog *Ferdinand* heeft uit 's konings hand het groot cordon van het legioen van eer ontvangen.

Te Valenciennes heeft de prinses haren intogt gedaan door de nationale garde te paard begeleid; zij werd aldaar behalve door de autoriteiten, door een dertigtal in 't wit gekleede jonge juffrouwen begroet, en haar een bloemruiker, kantwerken en andere producten der plaats aangeboden. Te Kamerrijk heeft men haar dezelfde ontvangst aangedaan.

— Het sluiten van het huwelijk des hertogs *van Nemours* blijft op den 27sten April bepaald. Men meende te Parijs, dat de jong gehuwden den 1sten Mei, 's Konings naamdag, hunne plegtige intrede in de hoofdstad zouden doen, en dat alsdan de nationale garde zou worden opgeroepen om zich van den grooten zegeboog tot aan het paleis der Tuileriën te scharen en 's Konings zoon met zijne gemalin te ontvangen.

Men spreekt, zegt voorts de gewone bijzondere correspondentie dezer hoofdstad, op vrij stelligen toon van eene amnestie, die ter gelegenheid van het huwelijk des hertogs *van Nemours* en van 's Konings naamdag zou worden toegestaan. Daarin zouden al de staatsmisdadigers begrepen worden, die van de amnestie onder het ministerie *Molé* nog waren uitgesloten. Alzoo zouden al de staatkundige uitgewekenen, die nog buitenslands rondzwerven, Frankrijk kunnen wederzien; en zou aan al de veroordeelden wegens staatsmisdrijven, die zich nog in de gevangenissen van St. Michel, Clairvaux en Rennes bevinden, de vrijheid worden wedergegeven.

— De kamer der afgevaardigden heeft zich gisteren met de behandeling van petitien bezig gehouden. Onder dezelve waren er waarbij verlangd werd dat het stoffelijk overschot van *Napoleon* en van zijn zoon naar Parijs werd overgebragt, en dat de wetten van 1816 en 1832, waarbij de leden der voormalige keizerlijke familie het fransch grondgebied ontzegd wordt, ingetrokken wierden. De rapporteur, de heer *Golbery*, stelde voor, dat men omtrent het laatste gedeelte der verzoeken, alsmede tot dat gedeelte waarbij de overbrenging van het stoffelijk overschot van *Napoleon's* zoon, wiens bestaan niet tot de nationale geschiedenis van Frankrijk behoorde, tot de orde van den dag mogt overgaan; maar aan den anderen kant stelde hij voor, dat aan den minister van buitenlandsche zaken het gedeelte van het verzoek werd gezonden betrekkelijk het overschot van *Napoleon*, en dat deszelfs beeldtenis weder op de decoratie van het legioen van eer zou prijken. De kamer vereenigde zich met dit voorstel.

— De pairs hebben zich gisteren bezig gehouden met het ontwerp over de verandering der steensloten in percussie-geweren.

— De beroemde hoogleeraar *Poisson*, president van de akademie der wetenschappen, is gisteren in den ouderdom van 58 jaren overleden.

— De dagbladen van Marseille vermelden, dat de regering voornemens schijnt, bij den nog hangenden twist tusschen Napels en Engeland, een observatie-eskader op de kusten van Napels en Sicilie te zenden. De stoomboot *Vautour* was reeds naar Napels vertrokken, eene tweede, *de Papin*, moest dien avond (den 22sten) derwaarts vertrekken. De linieschepen *Généreux* en *Marengo* van het eskader des admiraals *Rosamel*, waren ten gevolge eener telegraphische depeche, van het eskader gedetacheerd en zouden den 23sten naar Napels stevenen. Men meende dat ook de linieschepen *Ocean* en *Scipion* zich derwaarts begeven zouden, zoodat men dan vier linieschepen en twee stoombooten in die wateren bijeen had. Omtrent den staat van het geschil en de mogelijke gebeurtenissen heeft men hier niets naders vernomen. Over Duitschland wordt gemeld, dat de koning van Napels, op aanraden van Oostenrijk, tot toegevendheid geneigd was.

— Het dagblad *le Temps*, over den Rijnspoorweg die zich aan den spoorweg in Belgie verbinden moet, sprekende, bij gelegenheid van de toestemming der belgische kamers om 4000 aandeelen in dien weg te nemen, tracht te betoogen dat de fransche handel aan zich-zelven verschuldigd is een dergelijken weg aan te leggen, die van den Rijn door Frankrijk naar zee moest loopen.

— Tijdingen uit het zuiden van Frankrijk spreken zeer gunstig over den heilzamen invloed dien de regens in den jongsten tijd aldaar op de granen en veldvruchten gehad hebben.

Van den 27sten. — De kamer van afgevaardigden heeft heden het gevraagd crediet van 1,500,000 fr., voor de onkosten die de blokkade van Buenos-Ayres veroorzaakt heeft, nadat de president van den raad tot tweemalen het woord gevoerd had, om de handelingen van het gedrag des gouvernements ten deze te verdedigen, met eene vrij groote meerderheid toegestaan. — De kamer is daarop tot de discussie van het ontwerp betrekkelijk het zout overgegaan.

— In berigten uit Algiers tot den 18den april wordt gemeld, dat de hertog *van Orleans* den 16den in de vlakte van Mustapha een aanzienlijk deel der troepen zijner divisie, had in oogenschouw genomen. Terwijl de troepen voor deze wapenschouwing uit hunne kantonnementen te zamen getrokken waren, had een arabische [illegible] om den verzwakten post van het kamp Maison-Carrée, te overvallen, en had van daar al het vee weggeroofd. Al de troepen der expeditie hadden reeds de vlakte bereikt. Men dacht dat de operatien zouden beginnen met de bemagtiging van Dellys door de 2de divisie van het korps. Den 17den des morgens hadden eenige oorlogsschepen de reede van Algiers verlaten, waarschijnlijk om de onderneming van de zeezijde te begunstigen.

— De tijdingen uit Napels gaan niet later dan tot den 14den. Een der Lijonsche bladen meldt uit Rome van die dagteekening, dat op de aankomst der jongste britsche oorlogsstoomboot te Napels, de koning in allerijl naar Castellamare vertrokken was, en de gezegde boot alzoo het antwoord op de laatst door den britschen gezant ingediende nota niet had kunnen medenemen. Het was voorts ook onzeker, of de koning, [illegible] de *Augsburgsche Zeitung* gemeld had, wel de bemiddeling van Oostenrijk aangenomen had; zeker [illegible] dat de [illegible] toebereidselen nog met grooten ijver voortgezet werden. Men verwachtte dat de eerste daad van vijandelijkheid van de engelsche zijde bestaan zou in het nemen van Napelsche vaartuigen. Er bevonden zich thans juist twee der aanzienlijkste schepen van de Napelsche marine in zee. Deze marine bestond uit 12 oorlogschepen, waaronder het linieschip *de Vesuvius* van 82 stukken; het fregat *Parthénope* van 60, *de Isabella* van 48 en *de Urania* van 46 stukken.

— Ter beurze van heden (27 april) waren [illegible] 113,90; 3 pCt. 84,25; Nap. r. 104; Sp. Ardoin 29¼; Port. [illegible]

BELGIE.

BRUSSEL, den 28sten April.

De koning wordt onmiddellijk na de feesten van het huwelijk des hertogen *van Nemours* op St. Cloud, alhier terugverwacht; de oorzaak der spoedige terugkomst schrijft men toe aan den vergevorderden staat van zwangerschap der koningin.

— De senaat heeft eergisteren het meermalen besproken [illegible] van 100,000 fr. ten behoeve van het kleine [illegible] toegestaan. In den aanvang der zitting moest [illegible] over

eenige aanvragen van naturalisatie; daaronder was een dusdanig verzoek van den generaal *Mellinet*, doch dit verzoek werd, zonder dat men bepaalde redenen daarvoor weet, met 22 tegen 5 stemmen van de hand gewezen.

— De generaal *Van der Smissen*, heeft een brief aan de kamer der representanten gerigt, in welken hij zijn gehouden gedrag verdedigt, en beweert den naam van eerloozen en verrader niet te verdienen. In dezen brief, welken in zeer gematigden toon geschreven is, betoogt hij, dat hij in 1831 niets anders dan een afzonderlijk bestuur, onder een Prins uit het *Huis van Oranje*, voor België heeft beoogd, met behoud van al de handels- en andere voorregten, welke de vereeniging met Holland opleverden, en dat vele zeer aanzienlijken in deze zijne gevoelens gedeeld hebben zelfs de regent *Surlet de Choquier* daaraan niet vreemd was. — Men verzekert, dat de heer *Van der Smissen* thans gelast is, den titel van *generaal* niet langer te voeren, daar hij anderzins regterlijk zou vervolgd worden.

— De Nederlandsche gezant, de heer *Falck*, heeft dezen morgen eene lange conferentie gehad met den minister van buitenlandsche zaken *Lebeau*.

— Bij een besluit van den 5den April is de organisatie van de krijgsschool bepaald geregeld.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 29sten April.

Thans zijn rondgedeeld de nadere bedenkingen der afdeelingen van de tweede kamer der Staten-Generaal, omtrent de *vijf* gewijzigde voordragten, nopens de herziening der Grondwet, en de memorie van beantwoording der Regering deswege.

De meeste leden zijn van gevoelen gebleven, dat de oproeping van de Gedeputeerden van Limburg noodig is en niet zeer moeijelijk kan zijn, tot deelneming aan den arbeid der herziening van de Grondwet. Men meende, dat juist uit eene tegenovergestelde handelwijs in het vervolg, moeijelijkheden zouden kunnen worden geboren.

Volgens de beschouwing van verscheidene leden, zou Limburg wel *facto*, doch nooit *jure* van het Koningrijk der Nederlanden afgescheiden zijn geweest, en daar het naderhand, door het traktaat van den 19 April 1839 ook niet, even als de overige Belgische provincien, afgestaan is geworden, zoo heeft het nooit zijn lidmaatschap onder de Nederlandsche provincien kunnen verliezen, en uit dien hoofde achten bedoelde leden evenmin eene afzonderlijke wet, als eene wijziging in de Grondwet noodig, om het weder aan Nederland te hechten. Uit dat oogpunt beschouwd, kan men haar het regt van vertegenwoordiging, om tot het wijzigen der Grondwet mede te werken niet betwisten.

Deze praejudiciële quaestien daargelaten, heeft men in het algemeen de bevreemding te kennen gegeven, dat het der Regering niet had mogen gelukken, het gevoelen der meerderheid omtrent de verlangde wijzigingen in de Grondwet te leeren kennen, ofschoon zij met kalmte en beradenheid het daarover in de processen-verbaal opgeteekende geraadpleegd had, en dat bij haar twijfel ontstaan was, of men eene geheele herziening der Grondwet begeerde, waarbij de hoofdbeginselen onze Staatsinstellingen tot een onderwerp van veranderingen zouden kunnen gemaakt worden, dan wel of men zich wensch te beperken tot eenige meer bepaalde wijzigingen.

Men achtte het toch duidelijk aangetoond, dat men niets vuriger wenschte dan de Grondwet naar geest en waarheid op de bestaande grondzuilen, niet slechts onaangeroerd te laten berusten, maar dezelve door eene volledige toepassing in de uitvoering te helpen bevestigen; dat het hier alleen te doen is zoodanige wijzigingen in de Grondwet te brengen, als vereischt schijnen te worden, om haren loop en uitvoering te verzekeren, eenige duistere en voor tweeledige uitlegging vatbare punten te beslissen, en zulke verbeteringen daar te stellen, als waarvoor eene 25jarige ondervinding geleerd heeft, dat zij vatbaar zouden zijn.

Met genoegen had men inmiddels opgemerkt, dat de Regering voortgegaan was, veranderingen voor te slaan, en men hoopte, dat zij op dit spoor nog eenige schreden verder zou gaan.

Eenige leden hebben uitdrukkelijk verklaard, dat zij ongenegen zijn eene herziening tot stand te helpen brengen, waarbij niet al die punten bij de kamer in beraadslaging zullen komen, welke zij tot eene verbetering der grondslagen van de huishouding van Staat onvermijdelijk noodig acht, en waarover bij het proces-verbaal van onderzoek der zeven nader ingekomen herzienings-onderwerpen zal gesproken worden.

Tot de behandeling der gewijzigde *vijf* ontwerpen overgegaan zijnde, bleek het nopens:

Ontwerp A. Dat de splitsing van de provincie Holland, over het geheel, veel bijval vond, als billijk en noodzakelijk. Eenige leden vroegen, of uit die splitsing ook de oprigting van twee geregtshoven zou voortvloeijen; hetgeen zij eene wrange vrucht van het stelsel van provinciale hoven noemden. Sommige leden achten de afscheiding van Holland ondoeltreffend, ja heilloos.

Aan het beginsel der Grondwetten van 1814 en 1815, het zoo veel mogelijk behouden en bevestigen van de oude gesteldheid van Nederland, werd daardoor te kort gedaan. Andere rijken leverden het voorbeeld van nog veel uitgebreider en volkrijker provincien op, enz.

Men drong inmiddels voortdurend aan, om het getal vertegenwoordigers, naar de tweede kamer te zenden, naar de bevolking te berekenen. De billijkheid eischte dit. Ofschoon men om eene vroegere aangevoerde reden (het aanbrengen der kolonien) in eene uitzondering ten opzigte van Holland berust, vorderde zeker de regtvaardigheid, dat men, naar den grondslag der jongste volkstellingen, aan elk der provincien Gelderland en Noord-Braband één lid meer toekent, en mitsdien het getal leden voor de tweede kamer op 60 stelt.

Ontwerp D. Eenige leden hebben zich stellig voor het behouden van de eerste kamer verklaard; andere leden hebben hare afschaffing verlangd, sommige hebben haar alleen nuttig geacht bij het invoeren van directe verkiezingen. Men stelde hare afschaffing verkieslijker dan haar behoud op den tegenwoordigen voet. Eenige leden verlangden althans voorstellen nopens de eerste kamer te zien voorgedragen.

In de derde afdeeling is het denkbeeld geopperd, om de reis- en verblijfkosten van de leden der eerste kamer te verminderen op *f* 2500, en om dan het minimum van het getal leden tot 24, het maximum tot 36 te brengen. Op den tegenwoordigen voet, zal een zeer klein getal personen onoverkoomlijke hinderpalen aan de maatregelen der regering kunnen in den weg stellen.

In de 4de afdeeling heeft men de bepaling verlangd, dat de leden der eerste kamer geene andere waardigheden, pensioenen of traktementen zullen mogen cumuleren.

Sommige leden hebben de ten aanzien van Luxemburg gegevene inlichtingen niet zoo duidelijk geacht, als zij dit zouden wenschen; zij meenden, dat bij eene afscheiding hiervan melding moest worden gemaakt in artikel 29 der Grondwet. Terwijl dit groothertogdom eens onder dezelfde Grondwet als het Koningrijk der Nederlanden is geplaatst, werd de twijfel geopperd, of men wel bevoegd was, buiten toestemming van Luxemburg zelf, dat af te scheiden, zonder de verzekering te bekomen, dat aan hetzelve grondwettige instellingen zullen worden gegeven.

Bij de beantwoording der regering op deze aanmerkingen wordt op den voorgrond gesteld, dat de twijfel van het gouvernement nopens het verlangen naar eene geheele herziening der grondwet, dan wel naar het brengen van eenige wijzigingen in dezelve, is gegrond geweest op de aanduiding van menigvuldige bijzonderheden, omtrent welke nu eens door een meerder, dan door een minder aantal leden verlangen naar verandering bij de vorige processen-verbaal is te kennen gegeven, in verband met de gebezigde uitdrukking van *geheele herziening*.

De regering wijst verder op in haar oog bestaande tegenstrijdigheden: aan de eene zijde werd betuigd dat men de hoofdbeginsels van het Nederlandsche staatsregt onaangeroerd wenschte te laten, aan de andere werd de verbetering der grondslagen van de huishouding van staat als onvermijdelijk voorgedragen; de regering had die verschillende begrippen niet met elkander overeen kunnen brengen. De vernietiging van de drie standen — zegt de regering — het invoeren van regtstreeksche verkiezingen, het vernietigen der provincien en van derzelve besturen, alsmede van de eerste kamer der Staten-Generaal; de afschaffing van den Raad van State, en de beperking van het Koninklijk regt in het sluiten van traktaten, om van menigvuldige andere niet te spreken, zijn zoo vele bijzonderheden, welke tot die opvatting der regering geleid hebben.

Bijaldien (dus heet het in de memorie verder), de regering daaromtrent mogt hebben misgetast, of wel bijaldien de bovengenoemde punten of sommige derzelven zouden moeten geacht worden niet te begrijpen in de constitutive of fundamentele beginselen van den Staat, dan schijnt het ontwijfelbaar, dat de vraag, welke verordeningen de hoofdbeginselen der Nederlandsche staatsinstellingen en de grondzuilen van den Staat zijn, eene *petitio principii* wordt.

De meerderheid omtrent het behoud of de afschaffing van de eerste kamer en van den raad van State was in sommige der processen-verbaal, naar het oordeel der regering, niet met volkomen duidelijkheid uitgedrukt; maar hoe het dan ook met dat alles moge gelegen zijn, zoo heeft de regering in hare vorige memorie de aandacht der kamer op het gezigtpunt willen vestigen, dat alleen indien de meerderheid harer leden wenschelijk mogt zijn eene zoodanige *geheele* herziening der Grondwet als waarvan hier voren is gewag gemaakt, in dat geval Limburg zou kunnen geacht worden meer aanspraak op voorafgaande deelneming in zoodanige herziening te mogen maken, dan in geval van slechts wijzigingen van een anderen aard. Men had zich gevleid, dat die beschouwing den bijval der afdeelingen zou hebben verworven, daarmede vleit men zich nog, terwijl het alhier eene bevolking geldt, welke ten gevolge der staatkundige gebeurtenissen der tien laatste jaren, in eenen zoo geheel van Nederland afgescheiden toestand verkeerd heeft.

Deze beschouwing (zoo gaat men in de memorie voort), gevoegd bij verdere gronden in de vorige memorie opgegeven, doen het ver-

trouwen koesteren, dat het Limburgsche vraagstuk aan de aanneming der wetsontwerpen niet in den weg zal staan.

Het hertogdom Limburg, in de Grondwet opgenomen als provincie (want dat het eene *provincie* zal zijn, even gelijk het groot-hertogdom Luxemburg die vroeger was, kan wel niet twijfelachtig zijn, en is, gelijk in eene Afdeeling te regt is opgemerkt, blijkbaar uit het ontwerp D), zal voorts, ten aanzien van zijne betrekkingen tot het Duitsche Verbond, geene meerdere ongelegenheden geven, dan bevorens het groot-hertogdom Luxemburg heeft opgeleverd: en het grondwettelijk beginsel der gelijkheid van alle ingezetenen voor de wet, bijzonder ten aanzien van militaire verpligtingen, zal aldaar evenmin geschonden worden, als ten aanzien van de ingezetenen van Luxemburg het geval is geweest; terwijl daarenboven de staatkundige oorspronkelijke vorming van elken Staat deszelfs huishoudelijke instellingen bedingt en voorafgaat.

» Al deze bijzonderheden (zegt de Regering) doen zien, hoe noodzakelijk het is, dat in de beoordeeling van hetgeen Limburg en Luxemburg betreft, de bepalingen van het traktaat vooral geraadpleegd worden; dat traktaat is wel aan de Grondwet vreemd, maar geenszins aan Nederland, en als eene geschiedkundige gebeurtenis bij de considerans der wetten vermeld. — De stelling, dat de goedkeuring der Staten-Generaal op de traktaten van den 19den April 1839 zou zijn vereischt geweest, is door geene redenen gestaafd geworden, terwijl de Regering hare bevoegdheid tot de afsluiting dier traktaten door de letter zelve der Grondwet betoogd heeft.

» Dat het Duitsche gedeelte van groot-hertogdom niet langer grondwettelijk onder Nederland zoude blijven, maar daarvan afgescheiden zijn, konde voorwaar nimmer als bestanddeel in art. 29 of in eenig ander artikel der Nederlandsche Grondwet worden opgenomen; — en dat artikel is voorts in geenen deele vatbaar voor de daarin door eene Afdeeling verlangde verandering of inlassching van het woord *voortaan* of van de woorden: behoudens de Luxemburgsche kroon: — zoo wel door de eene als door de andere inlassching zoude wederom het behoud der Groot-Hertogelijke waardigheid, welke des Konings voormalige Erflaten heeft vervangen, afhankelijk gemaakt worden van den uitslag eener aangeboden wet.

Daarna gaat de Regering over met eenige bijzonderheden in aanmerking te nemen. » De, naar het schijnt, door eene groote meerderheid goedgekeurde splitsing der provincie Holland in twee deelen, is, uit den aard der zaak, verbonden met de vestiging van een provinciaal geregtshof in Noord-Holland.

» Volgens art. 71 der Grondwet, benoemt de Koning de leden van den Raad van State zooveel mogelijk uit de verschillende provincien van het Rijk, en er is geen grond om aan die voorzigtige bepaling eene meer imperative rigting te geven, welker naleving wel eens, behoudens de algemeene belangen, uiterst moeijelijk zoude zijn.

» De bepaling is wel aan het voorname, maar geenszins de eenige uitsluitende maatstaf van berekening geweest voor het getal leden uit elke provincie in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en er is geen overwegende grond, om aan sommige provincien thans meerdere regten te geven, en aan andere bestaande regten te ontnemen; bovendien is het eene onmogelijkheid om, naar aanleiding der bevolking alleen, het juiste ten deze te vinden, terwijl ook de ervaring de noodzakelijkheid niet heeft geleerd, om van de bepalingen der Grondwet af te gaan.

» Het behouden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal is, naar het oordeel der Regering, eene der fundamentele verordeningen van het Nederlandsche staatsregt. De in eene afdeeling verlangde uitsluiting van het lidmaatschap dier kamer met betrekking tot ambtenaren, enz., kan thans even weinig in aanmerking genomen worden als eene in vorige jaren verlangde uitsluiting van regterlijke en andere ambtenaren, bijzonder van officieren van justitie, uit de Tweede Kamer.»

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten Generaal hebben zaturdag hare overwegingen voortgezet over de antwoorden der regering, ten opzigte van de vroegere in de sectien gemaakte bedenkingen wegens de ontwerpen der begrootingswetten. Over het algemeen schijnen de antwoorden van het gouvernement nog weinige leden voldaan te hebben en moet men het er voor houden, dat de vroeger tegen de ontwerpen gemaakte bedenkingen nog geenzins uit den weg geruimd zijn.

Men wil dat de regering thans ook geantwoord heeft op de bedenkingen, welke ten aanzien der ontwerpen, strekkende tot wijziging der grondwet, in de afdeelingen der kamer gemaakt zijn. Het blijkt derhalve daaruit, dat het bestuur voornemens is, de beraadslagingen over die ontwerpen voort te zetten, en niet genegen schijnt aan de gemaakte hoofdbedenkingen te gemoet te komen, of, gelijk de kamer verlangt, de grondwet geheel en al te herzien.

Zondag zijn de afdeelingen van de Tweede Kamer weder vergaderd geweest, om de beraadslagingen over de ontwerpen der begrootingswetten voort te zetten en ten einde te brengen. Naar men verneemt moeten de antwoorden der regering slechts zeer enkelen tevreden gesteld hebben, en moet verreweg het grootste gedeelte der leden, zelfs geheele afdeelingen, verklaard hebben, dat zij de ontwerpen, zoo als zij liggende waren, niet konden aannemen. Schijnbaar was de de begrooting, merkte men aan, wel met 6½ millioen guldens verminderd, doch inderdaad bleef haar bedrag gelijk, daar de regering verklaard had dat zij nader eene voordragt zou doen, strekkende tot voorziening in de behoeften van het sijndicaat, welke thans van de begrooting zijn afgelaten. Al de vroeger gemaakte bedenkingen zouden derhalve tot niets geleid hebben, en men zou met de verwerping van de vroeger voorgedragene begrooting niets hebben gewonnen. Voorts verklaarde men, dat men in allen gevalle de voordragt der aangekondigde wet, tot voorziening in de behoeften van het sijndicaat, verlangde, om alsdan beter de middelen te kunnen beoordeelen, welke de regering voordragen zal, om in de behoeften van het sijndicaat te voorzien.

— De tweede kamer der Staten-Generaal heeft gisteren eene zitting gehouden, waarin door de commissie tot de verzoekschriften verslagen zijn uitgebragt, bij monde van de heeren *van Hoorn van Burgh, Bruce* en *Brongers*, als: nopens de herziening der grondwet uit de prov. Groningen, nopens de herziening van de wetgeving, der jagt en der geneeskunde, welke stukken ter griffie zullen worden neergelegd; de vergadering is daarna tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Vóór de zitting is de centrale afdeeling vergaderd geweest en daarin over de ontwerpen der begrootingswetten gehandeld. Vooreerst zal deswege geen nader verslag worden uitgebragt. Vermoedelijk zullen de nadere bedenkingen der afdeelingen aan de regering zijn medegedeeld.

— Bij een dezer dagen gedane aanschrijving van den minister der hervormden en andere eerediensten, behalve der R. K., zijn de predikanten van alle eerdiensten uitgenoodigd geworden, om in hunne gebeden gedachtig te zijn, de voortdurende gezondheid en gelukkige bevalling der Erfprinses *van Oranje* af te smeken.

— Gisteren heeft het 2de departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen* te Amsterdam, deszelfs vijftigjarig bestaan gevierd met eene plegtige bijeenkomst in de Remonstrantsche kerk, alwaar door den WelEerw. heer *A. A. Stuart*, voor eene aanzienlijke schaar eene keurige redevoering werd gehouden: Over den bloei der Maatschappij, gekenmerkt uit den bloei harer departementen.

Op heden den 29sten April, zijnde 164ste verjaardag van het roemrijk sterven des admiraals *de Ruiter*, zal te Vlissingen met veel plegtigheid door Z. Exk. den vice-admirral *Gobius*, de eerste steen gelegd worden der fondering voor het monument ter eere van den grootsten onzer zeehelden.

— Laatstleden Vrijdag heeft de hoogleeraar *H Bouman*, in het Utrechtsche departement der Maatschappij *Tot Nut van 't Algemeen* in eene redevoering eene treffende hulde aan de nagedachtenis van wijlen den hooggeleerden *Jodocus Heringa, Ez.* toegebragt.

— De directie van het instituut voor doofstommen te Groningen heeft besloten, dat het vijftigjarig bestaan van dat belangrijk en weldadig gesticht, op Woensdag, den 22sten Julij aanstaande, plegtig zal gevierd worden. Bij die gelegenheid zal een gedenkpenning het licht zien, welke met de beeldtenis van den stichter, *A. D. Guyot*, zal versierd zijn.

— In het *Weekblad van het Regt*, N°. 90, leest men uit Utrecht, onder dagteekening van den 22 dezer, het volgende: — « Met belangstelling wordt alhier eene correctionele vervolging te gemoet gezien, tegen eene moeder uit hoogen stand, wegens verregaande mishandelingen, gepleegd op haar kindje, hetwelk den ouderdom van twee jaren nog niet had bereikt. Deze vrouw, wier naam wij niet mededeelen, behoort tot de eerste klasse der maatschappij, en dit geding levert dus het treffend bewijs, dat rang, noch vermogen in staat zijn om den misdadiger aan het regtelijk oog te onttrekken. Velerlei geruchten, dat ook de aanleiding dier mishandelingen zijn in omloop, die wij wenschen, dat diegenen, welke dezelve aan monsters toeschrijven, zich in hunne gissingen mogen bevestigd vinden. De openbaarheid zal deze zaak later in alle hare omstandigheden kenbaar maken.”

Sedert de laatste bekendmaking, zijn door de belanghebbenden geligt de navolgende, door Z. M. verleende octrooijen:

Een octrooi, in dato 18 Junij 1839, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan *J. Aubagnac*, woonachtig te Parijs, domicilium verkozen hebbende bij de weduwe *Facq* te 's Gravenhage, op de invoering van eene nieuwe wijze om in alle soorten van geweren de lading van achteren in te brengen, en de met donderkruid gevulde busjes (*capsules d'amorce*) goed te bevestigen.

Een octrooi, in dato 14 December 1839, voor den tijd van tien jaren verleend aan *S. H. Orobio de Castro* te Nieuwer-Amstel, op de uitvinding van eene raffinaderij van oeconomische olie en kaarsvet, alsmede van eene wijze om gewoon vet te smelten en te zuiveren, zonder verlies en zonder verspreiding van stank.

Een octrooi, in dato 21 Januarij 1840, voor den tijd van vijf jaren verleend aan *G. de Haas* te Vlissingen, op de uitvinding van verbeterde spanschroeven voor het wand der schepen.

Een octrooi, in dato 18 Februarij 1840, voor den tijd van vijf jaren verleend aan *B. Grootholz en Comp.*, te Amsterdam, op de uitvinding van eene mineraal-zeep-compositie.

Een octrooi, in dato 26 Februarij 1840, voor den tijd van vijf jaren verleend aan *J. A. Seckel* te Rotterdam, op de uitvinding van een werktuig tot het spoediger heijen van palen in den grond.

Een octrooi, in dato 29 Februarij 1840, voor den tijd van tien jaren verleend aan *M. Poole*, Britsch onderdaan, domicilium gekozen hebbende bij *A. Ferrier*, consul van H. M. de Koningin van Groot-brittannie te Rotterdam, op de invoering van verbeteringen in kagchels en haarden, om vertrekken, kerken, schouwburgen en andere gebouwen te verwarmen.

Een octrooi, in dato 29 Februarij 1840, voor den tijd van tien jaren verleend aan *W. Benson Stone*, Britsch onderdaan, domicilium gekozen hebbende als voren, op de invoering van verbeteringen in de vervaardiging van gaz, en in den toestel, gebezigd tot verbetering van hetzelve, ter voortbrenging van licht.

Een octrooi, in dato 29 Februarij 1840, voor den tijd van tien jaren verleend aan *W. Tongue*, Britsch onderdaan, domicilium verkozen hebbende als voren, op de invoering van verbeteringen in het drukken van katoenen, wollen, papieren en andere manufacturen en zelfstandigheden waardoor ieder vereischt wordend getal kleuren te gelijk kan gedrukt worden.

Een octrooi, in dato 29 Februarij 1840 vor den tijd van tien jaren verleend aan denzelfde, op de invoering van verbeteringen in de vervaardiging en zamenstelling der stoffen om menschen en viervoetige dieren voor het zinken te bewaren, wanneer zij zich in het water bevinden.

Een octrooi, in dato 29 Febuarij 1840, voor den tijd van vijf jaren verleend aan *J. A. Mätha*, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij *C. C. Uhlenbeck* te Amsterdam, op de invoering van eene nieuwe wijze om potasch-zouten uit asch te trekken en te scheiden.

Een octrooi, in dato 3 Maart 1840, voor den tijd van tien jaren verleend aan *P. van der Loo*, te 's Gravenhage, op de uitvinding van eene nieuwe wijze van beheijing van gronden voor de fondamenten van gebouwen, spoorwegen, scheepshellingen, enz.

Den 21sten is te Londen, onder het voorzitterschap van lord *Stanhope*, eene vergadering van parlementsleden en een groot aantal andere burgers gehouden, waarin over het geschil met China is beraadslaagd. Bijna met algemeene stemmen is men daarbij tot het besluit gekomen, dat een oorlog met het Chinesche Keizerrijk, ter zake van het insluiken van opium in dat rijk, tegen de bestaande verbodswetten aan, ten hoogste betreurenswaardig zou zijn, het gevoel van regt en zedelijkheid der britsche natie zou kwetsen, en tevens eene onuitwischbare vlek voor het oog der wereld op de christenheid werpen zou. In dien zin zou dan ook een verzoekschrift aan de beide huizen van het parlement worden aangeboden. De voorzitter *Stanhope* en verscheidene andere sprekers hebben met kracht de onregtvaardigheid, die het gedrag der engelsche regering ten aanzien van China kenmerkte, in het licht gesteld, doch tevens verklaard, dat zij door geene partijzuchtige oogmerken bewogen werden. Slechts een enkele der tegenwoordig zijnde leden hebben het gevoelen verdedigd, dat de represailles, die Engeland ten aanzien van China voornemens was te nemen, niet het gevolg van het vraagstuk over de opium waren.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (28 April) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 52 elf zest., 5/8, elf zest.; dito 5 pCt. 99¾, 7/8; Kansbill. 23 dert. zest., 7/8, 15/16; Syndic. 4½ pCt. 91, 90⅞, 91 1/16; Handelm. 181¾, ½; O. I. 5 pCt. 97 15/16; Ardoins 25 [illegible] een zest.; oude Russen 106; Metall. 105 drie achtste, 7/16; Braz. 78⅝; Columb. 18¼; Peruan. 11 elf zest. ¾.

, Het BESTUUR der MAATSCHAPPIJ van BRANDVERZEKERING voor het Koningrijk der *Nederlanden*, gevestigd te *'s Bosch*, adverteert, dat in de algemeene vergadering van deelhebberen, gehouden op den 6. April 1840, het dividend over het jaar 1839 is bepaald op vijf gulden per aandeel.

De Coupons zijn betaalbaar te *'s Bosch*, ten Kantore der Maatschappij. Te *Amsterdam*, bij de Heeren E. H. VAN DER MEULEN en TH. J. ROOTHAAN. Te *Rotterdam*, bij de Heeren W. M. HOP en H. en A. RICKER CAARTEN. Te *Dordrecht*, bij de Heeren PENN en BAUDUIN, allen gevolmagtigde Agenten der Maatschappij, en voorts bij al dezelver Agenten in de verschillende plaatsen binnen dit Rijk.

Gezien door den Commissaris. De Administrateur Thesaurier. De Administrateur.
J. F. DE KUIJPER. J. A. [illegible]. H. E. VAN DEN BERGH.

, Burgemeester en Wethouders der Stad *Bergen-op-Zoom*, brengen bij deze ter kennisse der belanghebbenden, dat de gewone VOORJAARSMARKT of KERMIS binnen dezelve Stad, aanvang nemende den 11. en eindigende den 16. Mei dezes jaars, zal gehouden worden, en dat te dier gelegenheid alle Hazardspelers, zoogenaamde Horoscooptrekkers, Bedelaars, enz., van dezelve zullen worden geweerd, en de bestaande Policie-Reglementen op zoodanige personen ten strengste worden toegepast; kunnende men zich voor de Standplaatsen met *vragtvrije* Brieven adresseren, aan den Heere Marktmeester LANGGUTH.

BERGEN-OP-ZOOM, 30. Maart 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd.
Bij indispositie van den Burgem.
De Wethouder,
B. F. VERMEULEN, Th.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Stads Secretaris,
J. ALDER.

JOSEPH TOUTSEUL,

Fabrikant in PARAPLUIES en PARASOLS,

heeft de eer de DAMES te berigten, die hem met hunne gunst zouden willen vereeren, of zij de goedheid willen hebben hem stuks te waarschuwen, dewijl hij zich alsdan naar hunne woonplaats zal begeven, aangezien hij in zijn NIEUWE WINKEL werkzaam is, Brugstraat Letter C, N°. 17.

Hij heeft ook een schoon Assortiment PARASOLS voorhanden.

DE WED. SIMON, GEB. FRISSART,

Veemarktstraat, Letter A, N°. 524,

heeft de eer de DAMES dezer Stad en der Omstreken te berigten, dat zij heeft ontvangen een fraai Assortiment der nieuwste MODE-ARTIKELEN, als: Zijde en andere HOEDEN, MUTSEN, Geborduurde PELERINES, KRAGEN, BLOEMEN, LINTEN en verdere NIEUWIGHEDEN. Nemende zij de vrijheid zich in de algemeene gunst en recommandatie aan te bevelen.

, BREDA. — De Gezigtkundige MAGNUS MORIS berigt het geëerde Publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is in het Logement *den Gouden Leeuw*, van Dingsdag den 5. tot den 10. Mei, zijn uitmuntend Assortiment van GLAZEN, zoo wel in BRILLEN, als voor alle GEZIGTKUNDIGE INSTRUMENTEN, bekend en gebruikt van de eerste kenners in ons Koningrijk, twijfelt hij niet of des benoodigd zijnde met hunne Edelens gunst vereeren zullen, en bij tijds laten ontbieden.

ALGEMEENE POSTWAGEN ONDERNEMING
VAN GEND & LOOS.

De Ondernemers hebben de eer te berigten, dat hunne DILIGENCE tusschen *Breda* en *'s Bosch*, te beginnen met 1. Mei 1840, van *Breda* zal vertrekken des voormiddags TEN 11 uur, na de aankomst hunner DILIGENCES van *Antwerpen* en van *Amsterdam* over *'s Hage* en *Rotterdam*.

Het afrijden te *'s Bosch* blijft bepaald op 6 *ure* des ochtends.

KANTOREN:
Te *Breda*, in den *Gouden Leeuw*.
„ *Tilburg*, in de *Goude Zwaan*.
„ *'s Bosch*, in het *Oud Keizershof*.

, Bij BROESE & COMP., te *Breda*, zijn de volgende NIEUWE WERKEN voorhanden:

C. DICKENS, Lotgevallen en ontmoetingen van SAMUEL PICKWICK en zijne reisgenooten, 2 deelen met platen . . . . f 7,50.

Beschouwingen van [illegible], uit het Zweedsch door den hoogleeraar A. C. HOLTIUS . . . . „ [illegible].

Dr. [illegible], Christelijke Natuurbeschouwingen [illegible] des daben. Naar het Hoogduitsch door J. H. [illegible] . . . „ 2,[illegible].

J. [illegible], Geschiedenis van den [illegible] in den jare 1813, 14 en 15, [illegible] . . . . . . „ [illegible].

J. H. [illegible], Beknopte Levensschetsen der vermaardste Veldheeren en Legerhoofden enz., 2de Aflev. . . . . „ 0,30.

Oud-Nederland, zoo als het uit vroegere dagen overgebleven Burgen en Kasteelen, geschetst en afgebeeld door Mr. C. P. E. ROBIDÉ VAN DER AA, 1ste Aflevering . . . . . „ 0,90.

Te BREDA, bij BROESE & COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.